

I Jorien Verdijk, huisarts met B&B in Zeeland: 'Ik zie het niet als heel bijzonder'

Dit gaat niet over een carrière-switch, maar hoe je naast een huisartsenbestaan een eigen B&B opricht en runt. Een bijzonder interview met Jorien Verdijk (ex. 2000), huisarts in Koudekerke, door haar eigen oud-klasgenote Carola van der Sommen.

Door Carola van der Sommen (ex. 2000)

"Ik zie het niet als heel bijzonder..."

Zo begint ons gesprek. Jorien de Boer-Verdijk heeft gevraagd of ik haar 'ghost writer' wil zijn voor een artikel in Tempora Nostra. Onder het kopje: doe waar je goed in bent, en uitbesteden wat niet helemaal in je 'zone of genius' ligt. Maar ook omdat we op Beekvliet in dezelfde klas zaten en we dezelfde periode ervaren hebben als basis van onze carrière. Ik heb nog nooit in een soort biografievorm of interviewstijl

geschreven, maar dat wil ik met alle plezier proberen.

Niet zo heel bijzonder, dus... Moeder van vier, huisarts, gastvrouw van een goed lopende B&B in een landhuis in Zeeland, dat ze samen met haar man Jorn in de afgelopen jaren volledig heeft gerenoveerd. Laten we ook niet vergeten dat twee van de vier telgen in Zeeland zijn geboren; er werd hoogzwanger geklust en er werd ook hoogzwanger een B&B gerund, naast haar baan als huisarts.

Interviewer en klasgenoot Carola van der Sommen (midden, met het groene t-shirt). Jorien staat daar links schuin boven (met beige trui) met de handen op de schouders van een vriendinnetje.

Gevoel voor stijl

De kamers zijn onberispelijk ingericht; ook het interieurontwerp komt uit Joriens eigen koker. Ze heeft een geweldig gevoel voor stijl en dat zie je terug in het hele pand. Als je haar vraagt hoe ze dat voor elkaar heeft gekregen, is het antwoord wederom blasé. "Ja, goh, beetje op Pinterest rondneuzen en je komt een heel eind".

Het lijkt een beetje een thema: het totaal niet onder de indruk zijn (of: zich totaal niet laten voorstaan op / zich niet realiseren?) van haar eigen kunnen. Het totale gebrek aan besef dat wat ze doet dus echt wel bijzonder is.

Jorien, Jorn en kinderen in B&B Huis der Boede

Laten we even terug gaan naar Beekvliet. Jorien begon in 1994 met haar tweelingzus Noor op het gymnasium. Beschermd opgevoed in een gezin met vijf meiden, lag Beekvliet in het verlengde daarvan: een kleine middelbare school, beschermd, veilig. En daardoor ook een soort garantie voor een solide basis.

Roep naar avontuur

Noor en Jorien zijn als twaalfjarigen allebei al vegetariër; bewust van en begaan met het leed van de wereld. Initieel heeft Jorien de wens om dierenarts te worden. Maar met het groeiende besef van het aantal mensen dat dood gaat, bedenkt ze dat het misschien nog wel belangrijker is om iets voor mensen te kunnen betekenen dan voor dieren. Ze besluit medicijnen te gaan studeren in Maastricht. Jorien begint daardoor op haar 18e voor het eerst een avontuur zonder haar tweelingzus. Voor het eerst leert ze niet te leunen op een ander, leert ze dat ze als individu ook dingen voor elkaar krijgt. Ze leert zichzelf beter kennen en geniet

van haar nieuwe zelfstandigheid. "Geen idee waar die roep naar avontuur en reislust opeens vandaan kwam, misschien wel aangewakkerd door het besef van zelfstandigheid", aldus Jorien. Vanaf het moment dat haar studententijd begint, is er een aaneenschakeling van belevenissen. Het idee om tropenarts te worden ontstaat en beweegt haar tot het lopen van co-schappen in landen als Zuid-Afrika en Aruba. Later tijdens haar opleiding tot huisarts werkt ze vervolgens in Cambodja en zelfs een jaar in Australië.

Generalist

Zelf zegt ze dat ze misschien uiteindelijk niet genoeg lef had om echt tropenarts te worden. Wel beseft ze dat ze een generalist is. Een specialisatie op een specifiek gebied is niks voor haar. "De hele dag hetzelfde doen lijkt mij vreselijk!" Er is nog even een idee om op de spoedeisende hulp aan de slag te gaan. Maar ook dat blijkt uiteindelijk niet haar roeping. "Snijden is niet mijn

ding". Dichtbij de patiënt staan en meer regie hebben over je eigen tijd en taken, maakt dat zij kiest voor het huisartsenvak. Tijdens de opleiding ontdekt ze dat ze ook affiniteit heeft met onderwijs. "Mensen helpen hun kennis en kunde te ontwikkelen, hun grenzen te laten verleggen."

Huis der Boede

Zodoende gaat ze na de opleiding aan de slag als huisarts én docent bij de opleiding en later bij de opleiding geneeskunde aan het UMC. Jorien begint met werken als huisarts in Utrecht en haar surplus aan energie gebruikt ze in de avond als bodypump-instructrice. Dat is eigenlijk een uit de hand gelopen hobby. Grappig, voor iemand die op Beekvliet tijdens gym over het algemeen probeerde met minimale inspanning toch een zesje binnen te slepen.

Tijdens haar sportlessen leert ze Jorn de Boer kennen. Het klikt en als koppel versterken ze elkaar in het gevoel voor avontuur. Hun eerste koophuis is een vervallen, vrijstaand pand in Breukelen. Ze zien de potentie en beginnen vol goede moed aan het opknappen. Totaal niet bezorgd over de omvang van de klus bouwen ze een droom van een woning.

Huis der Boede

En dan is het af. En dat is een beetje saai, vooral voor een creatief stel met veel energie en de behoefte om altijd bezig te zijn met iets uitdagends. Het begint al snel weer te kriebelen.

Voor de lol houden Jorien en Jorn wat websites in de gaten waarop bijzondere panden staan aangeboden. En op een dag valt hun oog op 'Huis der Boede' in de provincie Zeeland. Na de bezichtiging is het duidelijk: het volgende avontuur staat voor de deur. Er wordt een te-koopbordje in de tuin in Breukelen gezet. In 2017 worden Jorien en Jorn de trotse eigenaars van 'Huis Der Boede', een pracht van een landhuis in Koudekerke, stammend uit 1752. Een rijksmonument dat al een poosje leeg staat en op het laatst functioneerde als verpleeghuis. Met de opgedane ervaring van het renoveren van het pand in Breukelen is dit project een mooie nieuwe uitdaging.

Immuun voor paniek

Ik denk dat ik niet de enige ben die al bij de gedachte aan die enorme verbouwing in een paniekstuip schiet. Jorien en Jorn lijken voor dit soort gevoelens totaal immuun. Ze lijken ook niet van hun stuk te worden gebracht door het feit dat ze zelf, voor de tweede keer, een poosje in een bouwput wonen. Het verschil dit keer is ook nog eens, dat ze eraan beginnen met twee dochters, van wie

Dagje naar het strand

de jongste op dat moment slechts zes weken oud is. En alsof verbouwen met twee kleine kinderen nog niet genoeg is, volgen nog dochters nummer drie en vier. Jorien geeft aan dat ze door haar ontwikkelingswerk zeker heeft geleerd dat je met weinig tevreden kunt zijn.

Jorien: "Het gaat niet zo snel verkeerd. Met de juiste insteek komt het ook wel goed. Als je geen plan hebt, kan er ook niks mis gaan. En alles wat wel lukt, is mooi meegenomen." Jorien vertelt dat ze zichzelf ook nooit een deadline of strakke planning hebben gegeven waarop de verbouwing van de B&B af moest zijn. Het moet wel leuk blijven. Beiden hebben een goede baan, dus er was geen druk om er zo snel mogelijk inkomen uit te genereren. Vlak voor covid zijn dan eindelijk de vijf luxe gastenkamers en het woonhuis klaar. Het uitzoeken van hoe je nu eigenlijk een B&B runt, is een hele nieuwe wereld die weer een leuke

nieuwe uitdaging biedt aan het stel. Maar met alle restricties die gelden ten tijde van covid besluiten ze de deuren nog even gesloten te houden. In 2022 draaien ze eindelijk hun eerste succesvolle seizoen.

Beekvliet als stabiele basis

Het is soms wel zoeken naar een balans. Door de combinatie van het gezin, het landgoed, de B&B en hun andere werkzaamheden, maken Jorien en Jorn lange dagen. Toch proberen ze tussendoor bewust tijd vrij te maken om te genieten van het moois dat Zeeland te bieden heeft en om met elkaar te zijn. "In de dagelijkse drukte is het verleidelijk om maar door te gaan. Ook hier hebben we geen strakke planning en daarmee creëren we vrijheid en flexibiliteit in onze agenda's. Soms doen we bewust de deuren dicht om met het gezin naar het strand te gaan of om familie te bezoeken."

Als ik Jorien vraag waar ze graag wil dat ik over schrijf, zegt ze: "Ik weet het niet. Ik vind het echt niet zo bijzonder. Ik heb ook geen boodschap om mee te geven. Het is gewoon hoe je in het leven staat. Leuke dingen doen en proberen, en kijken hoe ver je kunt komen. O ja, de connectie naar Beekvliet; die stabiele basis is natuurlijk wel een pre... Het is ook niet echt een carrière-switch, ik ben natuurlijk ook nog steeds huisarts." ...En interieurontwerper, architect, bouwvakker, schilder, zakenvrouw, gastvrouw, kok, kamermeisje, vast-goedeigenaar, sportinstructrice, moeder en een ontzettend leuk mens!

Meer info: www.huisderboede.nl